

NOTA DE PREMSA

Un 21% de la població metropolitana encara viu en risc de pobresa, malgrat l'augment de les rendes familiars en els últims dos anys

- *Les Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, presentades avui, analitzen factors com els ingressos de les famílies i el risc d'exclusió social, entre altres*
- *Un dels augments de costos més significatius ha estat el de l'habitatge, amb un increment marcat del preu dels lloguers a tot el territori metropolità*

L'AMB ha presentat avui, 12 de desembre, les **Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida 2017-2018**. Aquest estudi, portat a terme per l'**Institut d'estudis regionals i metropolitans de Barcelona (IERMB)**, té com a objectiu obtenir indicadors sobre els ingressos, les desigualtats socials i el risc d'exclusió social a la metròpoli, entre altres factors. Per fer-ho, analitza dinàmiques com l'accés a l'habitatge.

Les estadístiques del període 2017-2018 reflecteixen, a grans trets, un **increment en la renda de les famílies** de l'àrea metropolitana de Barcelona, malgrat que també **ha augmentat lleugerament el percentatge de població que viu en risc de pobresa**.

La presentació de l'estudi ha anat a càrrec de **Jordi Martí**, vicepresident de Planificació Estratègica de l'AMB i regidor de Presidència de l'Ajuntament de Barcelona, i **Ricard Gomà**, director de l'IERMB.

Augmenten lleugerament les rendes familiars

L'any 2017-2018, la renda anual neta mitjana de les llars metropolitanas és de **34.292 €**. Respecte l'any 2016-2017 (**33.251 €**), hi ha hagut un increment del **3,1%**. Les rendes han experimentat increments tant al municipi de Barcelona com a la resta de l'àrea metropolitana. Els nivells de desigualtat en la distribució de la renda mostren variacions mínimes.

Un 21% de la població, en risc de pobresa

Segons el criteri d'Eurostat, el llindar de risc de pobresa es fixa en el **60% de la mediana dels ingressos equivalents de la població**. L'any 2017-2018, a l'àrea metropolitana de Barcelona, el llindar de risc de pobresa se situa per les llars unipersonals en **10.789 € anuals**, i per les llars compostes per dos adults i dos infants en **22.658 € anuals**.

Segons aquest criteri, l'any 2017-2018 el **21,3% de la població metropolitana viu en risc de pobresa (683.800 persones)**, un percentatge pràcticament igual als nivells de 2016-2017 (**20,8%**). Els canvis tant al municipi de Barcelona (**del 19,2% al 19,7%**) com a la primera corona metropolitana (**del 22,4% al 22,8%**) no han estat significatius. El risc de pobresa també varia segons les característiques socials, com l'edat o el nivell de formació. La següent taula reflecteix aquestes variacions segons diversos criteris:

	Barcelona	Resta àrea metropolitana de Barcelona	Àrea metropolitana de Barcelona
Total	19,7	22,8	21,3
Sexe			
Homes	20,2	22,3	21,3
Dones	19,2	23,3	21,2
Grups d'edat			
Menors de 16 anys	28,3	25,0	26,4
De 16 a 34 anys	26,1	26,2	26,1
De 35 a 64 anys	16,5	20,6	18,6
De 65 anys i més	13,9	22,4	17,8
Lloc de naixement			
Espanya	12,2	18,1	15,2
Resta del mon	39,4	45,1	41,8
Nivell d'estudis			
Estudis obligatoris o inferiors	25,8	27,5	26,8
Estudis secundaris postobligatoris	17,8	24,4	21,0
Estudis superiors	12,1	12,7	12,3
Tipus de llar			
Unipersonal	19,8	39,9	27,7
Llars sense infants dependents	12,1	18,1	14,9
Llars amb infants dependents	26,8	22,8	24,6
Relació amb l'activitat			

Ocupats	16,3	16,4	16,4
Aturats	38,2	49,1	44,0
Jubilats	9,8	17,9	13,4
Altres situació d'inactivitat	24,5	30,6	27,8

Cal destacar que els resultats de la taxa de risc de pobresa varien molt entre abans i després d'aplicar les **transferències socials**, com ara les **pensions de jubilació i viudetat** o la **prestació d'atur**. En el primer cas, la població de 65 anys i més redueix **del 82,5% al 17,8%** el seu risc de pobresa després de rebre aquests ingressos. En termes generals, l'any 2017-2018 en el conjunt de l'àrea metropolitana de Barcelona la població en risc de pobresa va passar de constituir el **42,4%** abans de transferències socials al **21,3%** després de transferències socials. La reducció del risc de pobresa amb el total de transferències socials ha estat de 52,4 punts percentuals a Barcelona i de 47,5 a la resta de l'àrea metropolitana.

Un 14% de la població metropolitana pateix privació material

La privació material és la falta forçada de capacitat per consumir una sèrie de béns considerats com a bàsics. L'any 2017-2018 la proporció de població metropolitana afectada per privació material moderada (privació en almenys 3 conceptes) és del **14,1%**

Les carències materials més esteses entre la població metropolitana l'any 2017-2018 són **no poder fer front a despeses imprevistes (30,3%)** i **no poder permetre's anar de vacances almenys una setmana l'any (30,2%)**. D'altra banda, les carències que més s'han reduït entre la població metropolitana respecte 2016-2017 són **no poder fer front a despeses imprevistes (del 36% al 30,3%)** i, en menor mesura, **haver tingut endarreriments en el pagament de rebuts de l'habitatge o de compres ajornades (de l'11,9% al 10,5%)**.

Tenint en compte els indicadors exposats anteriorment (risc de pobresa, privació material i baixa intensitat laboral a la llar), les Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida també calculen **quin percentatge de la població està en risc d'exclusió social** (taxa AROPE). Segons aquest indicador, l'any 2017-2018, el 23,5% de la població de Barcelona, i el 26,3% de la resta de l'àrea metropolitana es troba en risc de pobresa o exclusió.

	Barcelona		Resta àrea metropolitana de Barcelona		Àrea metropolitana de Barcelona	
	2016-2017	2017-2018	2016-2017	2017-2018	2016-2017	2017-2018
Taxa AROPE	23,1	23,5	26,3	26,8	24,7	25,1
Taxa de risc de pobresa	19,2	19,7	22,4	22,8	20,8	21,3
Taxa de privació material severa	4,8	4,5	5,7	5,4	5,3	4,9
Baixa intensitat de treball a la llar	4,6	5,6	6,7	7,2	5,7	6,4

L'impacte social dels costos de l'habitatge

Segons les estadístiques presentades, els **costos associats a l'habitatge** (rebutos d'hipoteca o de lloguer, subministraments, assegurances) s'han incrementat de manera important al territori metropolità en els darrers dos anys. La despesa mensual mitjana en habitatge de les llars ha pujat un **4,1%** durant aquest període (de **450 €** el 2016-2017 a **469 €** el 2017-2018). Cal destacar que la despesa per la població que viu de lloguer ha passat de 810 € a 831 € de mitjana.

Des d'una òptica territorial, la despesa de l'habitatge és més elevada al municipi de Barcelona que a la resta de l'àrea metropolitana, tot i que en els últims dos anys l'increment més important s'ha produït entre els llogaters de la primera corona metropolitana (un **7%**, de 699 € a 748 €).

A més, el **12,9%** de la població **destina més del 40% dels seus ingressos a despeses de l'habitatge**, llindar a partir del qual es considera una càrrega excessiva. Aquesta problemàtica és especialment greu entre la població jove (de 16 a 34 anys), de la qual un **20,9%** es troba en aquesta situació. Així com entre el conjunt de la població que viu de lloguer, amb un 35,8% de sobrecàrrega